

Na katedře sociální práce FF UK jsem se hojně vyskytoval v letech 2000 – 2008, kdy jsem byl (s přerušením) studentem prezenčního, tehdy ještě pětiletého magisterského studia. Následně jsem zde absolvoval i rigorózní řízení. S tímto oborem jsem neměl před nástupem do studia valné zkušenosti, měl jsem za sebou obchodní akademii a civilní náhradní službu v dětském domově, kde jsem se právě o tento obor (díky tamní sociální pracovníci) začal zajímat a postupně si pohrával s myšlenkou, že bych se přihlásil na sociální práci právě na FF UK. Vyšlo to, tehdy pro mě více než překvapivě... Studoval jsem v letech, kdy nám hojně přednášeli „nestoři a nestorky“ katedry Jiřina Šiklová, Igor Tomeš, Oldřich Matoušek a také ještě Pavel Hartl. Na metody sociální práce jsme měli Yvonnu Luckou, Danělu Vodáčkovou a Olgu Havránkovou, velmi zkušené psycholožky, terapeutky a krizové interventky. Postupně se vyprofiloval můj zájem o sociální politiku – i když zpočátku jsem právě sociální politiku a sociální zabezpečení z duše nesnášel a chtěl jsem dělat právě tu „klientskou práci“, o které sociální práce přece jen, ne?! (Vida jak omezený byl můj pohled na tento obor na jeho začátku.) – lidská práva, rovné příležitosti a genderové aspekty sociální práce. Kvalifikační práce jsem psal u prof. Tomeše, který mě přivedl na myšlenku doktorského studia. Nevěřil jsem si, říkal jsem si, že vím příliš málo, abych mohl o „velký doktorát“ usilovat. A tak jsem se přihlásil po skončení studia na katedře sociální práci ještě na navazující magisterské studium veřejné a sociální politiky na FSV UK v kombinované formě. I to jsem zdárně ukončil a ejhle, uvědomil jsem si, že kromě metod analýzy a tvorby veřejných politik jsem vlastně celé studium na FSV UK „žil“ z toho, co jsem se naučil na sociální práci. Jaké překvapení... A z těchto základů žiju dodnes, ve své práci i právě onom doktorském studiu. A hrdě se hlásím k tomu, že ono „zdravé jádro“ svých odborných a akademických znalostí a dovedností jsem získal právě tady. A je to pravda. Jistě je to dáno i tím, že jsem zde studoval prezenčně a měl jsem tak dostatek času tímto oborem opravdu „načichnout“ a přímo i nepřímo zjistit, o čem vlastně je (a není ve srovnání s dalšími pomáhajícími profesemi). Pracovně se pohybuji už skoro deset let v neziskovém sektoru – konkrétně v organizaci Gender Studies, o.p.s., kterou stejně jako katedru sociální práce založila právě Jiřina Šiklová... Snažím se tak pokorně navazovat na její odkaz a propojování právě těchto oborů. Hned po škole jsem působil zejména ve státní správě, ale po pár letech jsem zjistil, že „referátníky a čejčeka“ jsou pro mě až přílišným zdrojem frustrace a pocitu zmaru a přesídlil jsem tam, kde je sice práce méně jistá (jak říkáme my, feministi a feministky: „prekarizovaná“), ale dynamická a smysluplnější v tom, že mám prostor více se podílet na směřování naší organizace i svém vlastním, včetně přípravy nových projektů. Ostatně i základy projektového řízení jsem se naučil během studia na katedře sociální práce a byl to předmět, který jsem opravdu neměl rád. Pořád jsem si říkal: „Hlavně nikdy nedělat projekty!“, ale v praxi to bez nich nejde. Takže díky katedře za vše, čím mě vybavila, i když tehdy, na počátku studia, jsem vůči mnohému z toho byl dosti rezistentní a teprve s odstupem času jsem si uvědomil, že mi právě toto studium pomohlo poodhalit a pojmenovat pro sebe, co chci v životě vlastně dělat. Za to patří katedře mé obrovské díky...

I proto prosím nedovolme, aby katedra nyní zanikla. V naší populaci jsou zástupy mladých lidí, kteří chtějí „pomáhat druhým“ a stejně jako já tehdy ještě neví, z jakého konce „to vzít“ a co to obnáší. A právě bez kvalitního vzdělání to nikdy nezjistí a jejich skrytý potenciál a touhy zůstanou nenaplněny. Ke škodě nás všech...

Děkuji katedře sociální práce za mnoho toho, kým dnes jsem a kam směřuji i nadále...

Josef Vošmik

(hrdý absolvent katedry, zaměstnanec Gender Studies, o.p.s. a stále ještě doktorand FHS UK)

<https://genderstudies.cz/>

<https://www.facebook.com/GenderStudiesPraha/>

